

UPPBYGGELSE OCH TRÖST

”Men den som profeterar, han talar för människor, dem till uppbyggelse och förmaning och tröst.”
(1 Kor. 14:3)

Enkel katekes från den Ortodoxa Kyrkans erfarenhet

EN PUBLIKATION FRÅN HELIGA ÄNGLARNAS KLOSTER

AFIDNE, ATTIKIS, GREKLAND

Nummer 8 • juni - augusti 2016

✠ Innehåll ✠

● **Text 1:** ”Låt oss genom dig frias från all nöd!”

Theotokos kärlek till människosläktet

● **Text 2:** ”Låt oss inte förbli oberörda!”

”Den som Han födde när Han med Sig Själ!”

● **Text 3:** Barmhärtighetens fårskind

Guds välsignelse

● **Text 4:** I Philotheou heliga kloster

Guds Moder Glykofilousas försyn

● **Text 5:** I Iverons heliga kloster

Guds välsignelse kommer när vi ger välsignelser

● **Text 6:** Efterföljarna till Severus av Antiokias monofysitiska heresi

Ett mirakel av Theotokos för Kosmianas skull

● **Text 7:** Förutsättningar: Fasta och knäfall

Theotokos som lärare

● **Text 8:** Självförebärrelse, ångersfullhet och sorg

Små uppoffringar för Kristi skull

● **Text 9:** Hur de orena andarna skaffar sig ”rättigheter” över oss
Den onde och kikärtorna

■ **”Låt oss genom dig frias från all nöd!”**

Theotokos kärlek till människosläktet*

”Varför, mitt barn, respekterar du mig inte?”

I byn Piso Libadi på ön Paros befann sig strax innan Theotokos avsomnandes högtid, 1931, tre grupper av fiskare. De fiskade på natten, med sina båtar i sundet mellan Paros och Naxos.

En kväll var en av grupperna kvar i den lilla hamnen.

Fiskarena började dricka och blev muntra, vilket snart ledde till gräl och ful ordväxling.

Inte ens Guds Moder, *Panagia*, respekterade hädarna.

Kustbevakningen och affärsinnehavarna i den lilla hamnen försökte förgäves att stoppa dem.

Plötsligt blev himlen mörk. Havet började ryta. Inom en halvtimme hade vågorna blivit skyhöga. Fiskebåtarna drogs ut i havet innan de kastades tillbaka på stranden och slogs i bitar.

Havet blev sedan stilla och en liten båt från Naxos seglade in i hamnen.

Kaptenen blev förvånad över att se vrakspillrorna på stranden.

”Vad har hänt?” frågade han. ”Jag har seglat på ett helt stilla hav!”

”Det var ett Guds Moders mirakel,” förklarade en av fiskarena.

De flesta andra instämde. Två eller tre av fiskarena blev

emellertid sarkastiska och gav en annan förklaring:

”Det var en virvelvind. Det var tur att den inte lyfte våra båtar upp bland molnen.”

En av dem, Gregorios Liakouras, gick så långt som att säga:

”Lägg av med att se mirakler! Som om *Panagia*—och jag avstår från att nämna hans kraftuttryck—verkligen skulle bry sig om oss fiskare...”

När han sagt detta gick han för att se hur illa tilltygad hans egen fiskebåt hade blivit. Han fann den sönderslagen i småbitar.

Ursinnig spottade han på vraket, smädade Guds Moder igen och gick hem för att sova.

Så snart han hade lagt sig ner, såg han Guds Moder som i en dröm, även om han var klarvaken. Hon närmade sig honom och sade:

”Varför, mitt barn, respekterar du mig inte?”

”Vad pratar du om?” svarade han argt.

”Jag vet inte ens vem du är. När har jag inte visat respekt för dig?”

”Vet du inte vem jag är? Varför smädar du då mig hela tiden?”

Vid dessa ord störtade Gregorios upp. Han försökte ropa eller springa, men kunde inte. Det var som om han stod i sand upp till knäna. Han gjorde korstecknet och då såg han tydligt Guds Moder som sade till honom:

”Kom till mitt hus, till *Ekatontapiliane* [de hundra dörrarnas kyrka, Övers.] i Parikia, Paros. Kom dit och vörda mig där.”

Gregorios gav sig av omedelbart, nästan springande. Han nådde fram till kyrkan lite efter soluppgången och sprang direkt till

Theotokos ikon, i vilken han kände igen kvinnan från sin uppenbarelse.

Han föll på knä och förblev i böni timmar. Sedan återvände han till Piso Livadi, där han upptäckte ännu ett mirakel: Fiskebåtarna låg oskadade på stranden!

(*) Protopresbyter Demetrios Athansiou och Presbyter Charoula Tsoulia, *Panton Anasa* [på grekiska] (Aten: Ekdoseis “Athos,” 2009), s. 361-317.

■ ”Låt oss inte förbli oberörda!”

”Den som Han födde när Han med Sig Själv”*

Den Gudomliga Eukaristin

Begrunda med vilken ära du blivit hedrad och vid vilket Bord du deltagit.

Det som änglarna skälver inför och som de inte vågar se på utan bävan på

grund av ljuset som kommer därav; med detta när vi, med detta beblandas vi och vi görs till **en kropp och ett kött med Kristus.**

”Vem skall tala om Herrens väldiga gärningar? Vem skall låta höra allt Hans lov?”

Vilken herde när sina får med sina egna lemmar? Och varför säger jag herde? Det finns mödrar, som efter födslovåndorna ofta sänder sina barn till andra kvinnor som sköterskor för barnen.

Men Han utstod inte att göra detta, utan **föder oss Själv med Sitt eget blod och i allt förenar Sig Själv med oss.**

Märk väl: Han föddes av vårt stoff. Men, säger du, detta har inte inverkan på alla människor; även om det visserligen verkligen angår alla. Ty om Han kom till vår natur, är det helt uppenbart att Han kom till oss alla; och om Han kom till alla, följaktligen till var och en. Och hur kommer det sig, säger du, att alla inte åtnjöt denna gåva? Detta berodde inte på Honom, Vars val det var att göra detta för allas skull, utan det berodde på dem som inte var villiga. Ty i **Mysterierna förenar Han Sig Själv med var och en av de troende och den som Han födde när Han med Sig Själv och överlämnar inte omvårdnaden till någon annan. Genom detta övertygar Han dig igen, att Han antagit kött.**

■ Barmhärtighetens fårskinn

Guds välsignelse*

Hur den kommer och hur den går

Vår historia utspelar sig i Drama, Grekland, under den nazistiska tyska ockupationens mörka år. Vintern 1941 var extremt bister.

En av mina grannar, Thanases (Athanasios), skomakaren, gav sig en bitande kall morgon av till sin lilla affär. Det var efter kl. 8.30, när det var tillåtet att gå ut.

Han hade en god vana: Innan han gick till arbetet brukade han stanna vid Helige Nikolaos kyrka på stadens torg och tända ett ljus och venerera ikonerna.

När han kom till kyrkan denna särskilda morgon, såg han en halvnaken man sitta på trappan skakande av den iskalla kylan.

"Hjälp mig," sade han. "Jag fryser ihjäl."

Utan att tveka, tog Thanases av sig fårskinnnet som han var klädd i och svepte det runt främlingen.

"Tack så mycket," sade han. "Må Guds välsignelse vara över dina förråd!"

Thanases gick in i kyrkan och letade efter ett ljus att tända, men hittade inget. Efter att ha vördat ikonerna gick han ut ur kyrkan och gjorde korstecknet.

Innan han gick till sin affär såg han sig omkring efter den olycklige mannen, men han såg honom ingenstans. Och dessutom låg fårskinnnet på trappan!

Låt oss då inte förbli oberörda, när vi blivit bevärdigade så mycket kärlek och heder. Se på spädbarnen med hur stor iver de fattar sin moders bröst och med vilken längtan de sätter sina läppar till det?

Låt oss närma oss detta Bord och näras av den andliga Kalken med lika stor iver, eller snarare med ännu större längtan, låt oss liksom spädbarn vid sin moders bröst, dra till oss Andens Nåd. **Låt det vara vår enda sorg att inte taga del av denna föda.**

(*) Hl. Johannes Chrysostomos, Homilia LXXXII om Matteus Evangelium (kap. 26). 85, 5. PG vol. 58, stl. 743-744. Vår publikation och layout.

Full av förundran tittade han åt höger och vänster och då han inte såg någon, böjde han sig ned och tog upp fårskinnnet och lade det över sina skuldror igen eftersom han också skakade av kolden. Fårskinnnet var nu varmt som ett ångbad, som han senare brukade säga.

Ingen kom in i hans affär den dagen på grund av den stränga kylan. Klockan tre drog han ner rullgardinerna och begav sig hemåt i tankfullhet.

"Min Gud, vad ska vi äta idag? Jag har ju tre barn, min fru, farmor som är sjuk, min svärmor och så många andra.... Och vad är det med det här fårskinnnet som håller mig så varm? Vad blev det av den gamle mannen? Varför stod han upp och gick sin väg så plötsligt?"

Med dessa tankar i sitt sinne kom han hem. Huset var varmt och bordet dukat med *tiganites* (deg friterad i olja).

"Var kommer allt detta ifrån?" frågade han med förvåning.

"Kom och se!" svarade hans fru. "Titta in i vårt lilla förråd! När jag gick in i det i morse, fann jag den här stora krukans full av majsmjöl och den här flaskan full av olja. Och inte bara det, men under trappan fanns det två famnar ved: precis lagom för att värma oss denna kalla vinterdag. Jag undrar hur alla dessa saker kom hit? Vem tog hit dem, Thanases?"

Och den gode kristne mannen svarade:

"Gud allena utför mirakel, min hustru. Men se till att du inte säger ett ord om det, annars kommer vi att förlora Guds välsignelse...."

Och så hade de aldrig brist på varken mjöl, olja, salt eller ved under ockupationens förskräckliga dagar.

Men det varade inte länge. Endast fjorton månader. Därför att det var så länge som Thanases olyckligsaliga hustru kunde hålla tyst om Guds välsignelse. Så snart hon skröt för grannarna att hon hjälpte dem med det som Gud sände till deras förråd, upphörde Guds gåva...

(*) Protopresbyter Stefanos K. Anagnostopoulos, *Andliga reflektioner på saligprisningarna* [på grekiska] (Piraeus: 2009) s. 246-248.

■ I Philotheou heliga kloster på berget Athos

Glykofilousas försyn*

”Guds Moder kommer inte att överge oss...”

Under den tyska ockupationen, hade förråden av vete nästan tagit slut i Philotheou heliga kloster. Fäderna bestämde sig därför att upphöra med sin gästfrihet.

När den fromme äldsten fader Sabbas hörde det blev han mycket bekymrad och uppmanade de äldstes råd att inte handla så, eftersom det skulle bedröva Kristus och deras kloster skulle förlora Hans välsignelse.

Han gav dem också många exempel från den Heliga Skriften, såsom den gästfrihet änkan från Sarepta gav profeten Elias. Till slut lyssnade fäderna på hans råd.

Då och då besvarade de dock Fader Sabbas genom att säga till exempel:

”Vi har slut på mjöl. Vad ska vi göra nu?”

Äldsten brukade då svara dem:

”Kära fäder, låt oss äta upp det lilla vi har tillsammans med folket och Guds Moder kommer inte att överge oss.”

Det fanns bara tjugofem oka [en oka är ungefär 1¼ kilo—Övers.] vete kvar i klostrets förråd och ingenting mer. Fäderna började driva med Fader Sabbas:

”Hördu, Fader Sabbas, vetet är slut. Och vad gör vi nu?”

Den fromme äldsten, brukade svara full av tro:

”Mina goda fäder, förlora inte ert hopp till vår Glykophilousa [den undergörande Gudsmodersikonen "kärleksfull ömhet" som bevarades i klostret—Övers.]. Mal de tjugofem oka vete, baka bröd med det, dela ut det till fäderna och lekmännen så kommer Gud att ta hand om oss som en god fader.”

Just när brödet tog slut och innan de ens blivit hungriga igen, anlände en sjökaptan från Kavala till Philotheous kloster och bad om ved i utbyte mot vete.

När de alla såg Guds Moders uppenbara för-

I Iverons heliga kloster på berget Athos

Guds välsignelse kommer när vi ger välsignelser*

Tiggaren Kristus

«ΕΥ ΛΟΓΛΕ
ΑΓΑΘΕ
ΚΑΙ ΠΙΣΤΕ...»

Äldsten Sabbas från Philotheous kloster berättade för mig hur fäderna i klostret Iveron, när de såg deras förråd tömmas under hungersnöden 1917, skar ner på sin vanliga gästfrihet.

En snål arbetsledande fader i klostret fick faktiskt sin vilja igenom och de upphörde helt med sin gästfrihet.

Följaktligen upphörde också Kristus med Sina välsignelser till klostret.

Fäderna började då gå hungriga och klaga till Kristus och Guds Moder att De inte tog hand om Sitt kloster. Tyvärr förstod inte munkarna sitt fel.

En dag, uppenbarade sig Kristus för klostrets portvakt i form av en fattig man och bad om lite bröd.

Portvakten svarade sorgset:

”Vi har inget bröd, min broder, det är därför vi har upphört med vår gästfrihet. Men vänta ett ögonblick så ska jag ge dig brödbiten som jag har för min egen del i min cell.”

syn och hur hon tog hand om sitt kloster som en god moder ser efter sina barn, tackade de Gud.

Mer än någon annan lovade förstås Fader Sabbas Gud och tackade Guds Moder, just som han ständigt gav tacksägelse till henne genom sitt heliga levnadssätt.

Äldsten brukade upprepa för fäderna:

”Sade jag inte till er, välsignade fäder, att Guds Moder inte skulle överge oss?”

Han gick till sin cell och hämtade sin egen brödbit och gav den åt Tiggaren.

Då såg han att Tiggarens ansikte blev skinnande.

Tiggaren tog brödbiten och sade till portvakten:

”Vet du varför denna olycka har drabbat klostret? Därför att ni har avvisat både ”ge” och ”få” från ert kloster.

Med dessa ord försvann Han i ett starkt ljus som bländade portvakten.

Uppskrämd skyndade portvakten till klostrets äldstar och redogjorde för vad som hade hänt.

Först kunde fäderna inte dra sig till minnes vilka människor de hade avvisat.

Till slut förstod de emellertid att Tiggaren inte var någon annan än Kristus Själv och de förstod Hans ord från Hans Evangelium: ”Given och eder skall varda givet.”

De ångrade sitt fel och så snart de började att ge till de fattiga av det lilla de hade, sände Gud åter Sina rikliga välsignelser till dem.

(*) Geronta Paisios av Berget Athos, *Athonitiska fäder och athonitiska händelser*, publicerad av Evangelisten Johannes Teologens kloster (Souroti, Thessaloniki: 1998). s. 136-137. Översatt från originalets grekiska.

(*) Geronta Paisios av Berget Athos, *Athonitiska fäder och athonitiska händelser*, publicerad av Evangelisten Johannes Teologens kloster (Souroti, Thessaloniki: 1998). s. 135-136. Översatt från originalets grekiska.

Ett mirakel av Theotokos för Kosmianas skull*

”Du är inte en av oss”

Anastasios, präst och skattförvaltare i Kristi heliga Uppståndelsekyrka, berättade för oss att Kosmiana, Germanos Patricierns hustru, kom en natt och ville tillbedja ensam i den Sanne Gudens, Kristi heliga och livgivande gravkrypta.

När hon närmade sig graven mötte Theotokos henne i synlig gestalt, omgiven av andra kvinnor, och sade till henne:

”Eftersom du inte tillhör oss kan du inte komma in här, för du är inte en av oss”(kvinnan hörde till efterföljarna till Severus Akephalos** heresi).

Hon tiggde om att få tillåtelse att få gå in, men Theotokos sade till henne:

”Tro mig, kvinna, du kommer inte in här förrän du är i kommunion med oss.”

Kvinnan insåg att det var för att hon var en heretiker som hon blev nekad inträde och att hon inte skulle få tillåtelse att gå in förrän hon hade anslutit sig till Kristi, vår Guds heliga, allmänliga och apostoliska Kyrka. Hon skickade efter diakonen och när den heliga Kalken kom,

deltog hon av vår store Guds och Frälsares Jesu Kristi heliga Kropp och Blod. På så sätt blev hon bevärdigad att tillbedja obehindrad i Herren Jesu Kristi heliga och livgivande gravkrypta.

(*) *The Spiritual Meadow of John Moschos*, kap. 48 Cistercian Publications (Kalamazoo, Michigan: 1992), s. 39. Vår publikation och layout.

(**) Severos var den monofysitiska patriarken av Antiokia. Han avsattes av Justin I år 518, vilket ledde till en schism med hans namn.

Theotokos som lärare*

”Min Son, hjälp detta barn...”

Den kände äldsten Hadji-George föddes 1909 i byn Kermil i Kappadokien. Hans föräldrars namn var Jordan och Maria, och hans dopnamn var Gabriel.

Natten innan han gick bort var han mycket svag och tog emot de heliga Mysterierna. Nästa dag, den 18 december, 1886, tog han emot kommunionen igen. Kort därefter, när han hade bett om förlåtelse och välsignelse av sina lärlingar som var närvarande, gick Hadji-Georges själ hädan i frid till Herren.

* * *

När han var ung var han ledsen för att han inte kunde lära sig att läsa och skriva. Hans föräldrar såg att han var bekymrad och sade till honom:

”Gabriel, gå till kyrkan och bed till den allra heligaste Theotokos. Hon kommer att hjälpa dig att lära dig!”

I deras församlingskyrka fanns det en undergörande ikon av Guds Moder. Efter att ha fastat tre dagar och gjort ettusen knäfall, gick han till kyrkan på natten så att ingen skulle veta om det. Han knäföll framför kyrkans dörrar och började bönfälla Theotokos med tårar:

”Himmels drottning, hjälp mig att lära mig!”

Plötsligt öppnade sig kyrkans järndörrar och en majestätisk kvinna kom ut, tog honom i handen och ledde honom till vår Frälsares ikon och sade:

”Min Son, hjälp detta barn, Gabriel, att lära sig läsa och skriva!”

Med dessa ord välsignade hon honom och räckte fram sin hand för honom att kyssa.

”Nu kan du läsa och skriva!” sade hon till honom.

■ Självföreläse, ångerfullhet och sorg

Små uppoffringar för Kristi skull*

Välsignad kristen sorg

En ung man klagade en gång till sin andlige fader över att hans hjärta var så förhärdat att han inte kunde gråta ens under bön.

”Jag faller i synd dag och natt, men ändå kan jag inte gråta,” sade han. ”Varje dag blir det bara värre och värre. Jag vill omvända mig och gråta, men jag kan inte. Jag är nästan aldrig ångerfull. Varför är jag hård som sten inom mig? Vad är det för fel med mig? Vad är det jag saknar?”

* * *

På dessa plågsamma frågor svarade den andlige fadern:

”Du saknar **självföreläse** och **sorg**. Om du äter och sover mer än du behöver, dämpas sorgen, sinnet blir förmörkat och lidelserna blir starkare. Om du dagligen **dömer andra, pratar för mycket och är stolt och högfärdig**, då lämnar sorgen dig helt och permanent. Det är därför du behöver göra

Sedan försvann hon omedelbart in i altaret genom den norra dörren. När Gabriel såg att hon inte kom ut därifrån igen, följde han efter henne in, men han fann henne inte där.

När det var dags för gudstjänsten, öppnade kyrkvaktmästaren ytterdörren och häpnade över att se Gabriel där inne. Han tittade på honom med förvåning och frågade honom:

”Hur kom du in här?”

Den unge pojken beskrev för honom i detalj allting som hade hänt. Vaktmästaren tog en bok, gav den till honom och sade:

”Tag den och läs så får vi se om du nu är läskunnig som hon sade till dig.”

Gabriel började med lätthet att läsa vackert och vaktmästaren utbrast:

”Det var verkligen Guds Moder och ingen vanlig kvinna!”

(*) Hieromunk Antonios, *Athonitiska munkars liv på 1800-talet* [på grekiska], Nr. II (Ormylia: Hierou Metochiou Evangelismou tes Theotokou, 1995), s. 213 och 244.

små uppoffringar varje dag för Kristi skull.”

”Vilka sorts uppoffringar?” frågade den unge mannen med viss förvåning.

”**Väldigt små uppoffringar, som inte gör något större**

intryck på oss alls när vi hör om dem, men som hjälper till att skapa och efterlikna en Kristuslik karaktär i oss.

”Till exempel: • om det finns färskt bröd på bordet; låt det vara och tag istället gammalt och torrt bröd för Kristi kärleks skull. • Ät rester istället för dagens nylagade och välsmakande mat. • Om någon tar med fint vin till dig, späd ut det med vatten eller häll till och med lite ättika i det för Hans skull som fick smaka ättiksvin på Korset. • Från frukten som står på bordet, välj den värsta och den fulaste till dig själv. • Använd då och då en hård kudde eller ingen alls i din säng som ihågkommelse av vår Frälsare Kristus, som *icke hade någonstans att vila sitt huvud*. • Om du fryser på natten, klaga aldrig eftersom Kristus var naken och kall för din skull på Korset. • Är du hungrig eller törstig? Ha tålmod och gnäll inte; kom ihåg att Kristus hungrade och törstade i öknen för din skull.

”På så sätt, om du blandar in lite svårigheter, lite självförnekelse och lite smärta i allt du gör och du gör det med hela ditt hjärta, då kan du vara säker på att du kommer att uppnå ångerfullhet och sorg.”

* * *

Denne store andlige fader, testamenterade till oss —inte bara till klosterfolk, utan även till kämpande kristna i världen— med sin visdom och erfarenhet ett fantastiskt andligt arv om hur vi ska uppnå välsignad kristen sorg.

(*) Protopresbyter Stephanos K. Anagnostopoulos, *Andliga reflektioner på saligpränsningarna* [på grekiska] (Piraeus 2009), s. 73.

■ Hur de orena andarna skaffar sig ”rättigheter”

Den onde och kikärtorna*

Mardrömmen

Fru X, en gift kvinna i Aten, hade problem med sin man som var otrogen. Vissa personer föreslog att hon skulle besöka en ”trevlig dam,” som de menade kunde hitta en lösning på hennes familjeproblem.

Det visade sig att damen i fråga var ett medium. Hon

läste besvärjelser över X och gav henne nio kikärtor att placera ut i sitt hem så att hennes man skulle ”skärpa sig”!

Från den tiden hade dock X ständiga mardrömmar. Hon såg en fasansfull och motbjudande figur som hotade att döda henne. Tiden gick....

En gång när hon passerade förbi Kapnikareas kyrka i Aten, såg hon någon sälja **ikoner av Guds Moder Eikosiphoinissas** (kopior av den undergörande ikonerna som finns i klostret med samma namn i Drama, Grekland).

Hon köpte en och bad till Guds Moder att hennes vanliga mardröm inte skulle fortsätta.

Den natten uppenbarade sig dock den fasansfulla figuren igen i hennes dröm. X började ropa: ”Guds Moder, hjälp mig och rädda mig!”

En kvinna, som höll ett barn i sina armar, uppenbarade sig då i dörröppningen.

Skräckslagen ropade X: ”Gå din väg! Du

är också en ond person!”

Men den hemska figuren försvann omedelbart när den fick syn på kvinnan med barnet—vilken inte var någon annan än Guds Moder. Guds Moder gick in i X:s rum och sade till henne:

”Jag är inte en ond person. Jag är Guds Moder. Den där andra kommer hit och skrämmer dig för att du har de nio kikärtorna. Kasta ut dem så kommer den inte tillbaka. När du vaknar kommer du att se min ikon i din ikonhörna.”

När hon vaknade föll hennes ögon, mycket riktigt, direkt på den nyinköpta ikonerna med Guds Moder som hon hade i sin ikonhörna.

Hon kastade ut kikärtorna och mardrömmarna upphörde.

* * *

● **Fråga:** Vad var det med kikärtorna? Var de på något sätt annorlunda än vanliga kikärtor? Var de orsak till problemet?

● **Svar:** Nej, det var förstås inte kikärtorna som var orsak till problemet, utan att X hade lagt dem i sitt rum i lydnad och full tilltro till mediet, ett djävulens verktyg. **Hennes agerade i enlighet med Satans vilja gav honom vissa rättigheter över henne. Det var vad som gjorde honom fri att terrorisera henne.**

● **Alla som tar sin tillflykt till det ockulta i dess olika former (medium, spåmän, spåkvinnor, astrologer och liknande), faller i samma fruktansvärda synd.**

På så sätt skapar de liknande, och ännu värre problem för sig själva och sina familjer.

De ger djävulen vissa rättigheter över dem och tillåter honom att agera, inte bara fritt, utan till och med... *genom inbjudan!*

(*) Protopresbyter Demetrios Athansiou och Presbytera Charoula Tsouliae, *Panton Anasa*, (Aten: Ekdoseis “Athos,” 2009), s. 157-158.

● **Postadress:** Convent of the Holy Angels, P.O. Box 51891, 145 65 Agios Stephanos, Attikis, Greece
● **e-post:** mhangels@otenet.gr ● **Telefonnummer:** 0030-22950 22582 ● **fax:** 0030-22950 22582 ● **Publiceras på åtta språk:** grekiska, ryska, engelska, franska, italienska, svenska, tjeckiska och georgiska (www.hsir.org/Publications_en/OikodomiParamythia.html) ● **distribueras gratis** ● **Med välsignelse och överinseende** av Hans Eminens Metropolit Kyprianos av Oropos och Fili, den Sanna (gammalkalendariska) Grekisk-Ortodoxa Kyrkan.